

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého, v právní věci žalobců: **a) F. Š.** a **b) M. Š.**, oba zastoupeni JUDr. Tomášem Davidem, advokátem se sídlem Dláždění 4, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, sídlem 28. října 117, Ostrava, za účasti zúčastněné osoby **Ředitelství silnic a dálnic ČR**, sídlem Na Pankráci 56, Praha 4, zastoupená JUDr. Markem Křížem, advokátem se sídlem Masarykovo nám. 91/28, Karviná-Fryštát, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 6. 2015, č. j. MSK 46258/2015, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2017, č. j. 22 A 82/2015 - 73,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 6. 2015, č. j. MSK 46258/2015, bylo zamítnuto odvolání žalobců proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 16. 1. 2015, č. j. MMOP 101063/2014, kterým byla k žádosti osoby zúčastněné umístěna stavba „*Silnice I/11 Opava, severní obchvat – západní část*“. Proti rozhodnutí žalovaného podali žalobci žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě (dále jen „*krajský soud*“), který ji rozsudkem ze dne 28. 7. 2016, č. j. 22 A 82/2015 – 83, zamítl. Proti tomuto rozsudku stěžovatelé podali kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud vyhověl rozsudkem ze dne 20. 9. 2017, č. j. 3 As 212/2016 – 42, rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[2] Rozsudkem ze dne 29. 11. 2017, č. j. 22 A 82/2015 - 73, krajský soud žalobu opětovně zamítl. Tento rozsudek krajského soudu napadli žalobci (dále jen „*stěžovatelé*“) kasační stížností, která byla Nejvyššímu správnímu soudu doručena dne 19. 1. 2018 prostřednictvím jejich právního zástupce. Podáním ze dne 30. 1. 2019 vzali stěžovatelé svou kasační stížnost zpět.

[3] Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“), za použití § 120 téhož zákona, „*[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.*“ Podle § 47 písm. a) části věty před středníkem s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona, „*[s]oud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět*“.

[4] S ohledem na zpětvzetí návrhu – kasační stížnosti Nejvyšší správní soud v souladu s výše citovanými ustanoveními soudního řádu správního řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, podle něhož platí, že „[ž]ádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.“

[6] Podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[s]oud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním.“ Podle § 10 odst. 5 zákona o soudních poplatcích „[v] řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.“

[7] Jak vyplývá ze shora uvedeného, kasační stížnost stěžovatelé ve věci podali již podruhé (opakovaně). V rozsudku ze dne 16. 2. 2016, č. j. 10 Afs 186/2014 – 60, Nejvyšší správní soud vyslovil, že „[ú]častník řízení podávající ve své věci opakovaně kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu vydanému poté, kdy bylo předcházející rozhodnutí ke kasační stížnosti téhož účastníka Nejvyšším správním soudem zrušeno, již není povinen soudní poplatek za tuto další kasační stížnost platit, pokud ve věci již jednou tento poplatek zaplatil (§ 6a odst. 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).“

[8] V souladu s výše uvedeným tedy stěžovatelé nebyli vyzýváni k úhradě soudního poplatku za podání opakované kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto o vrácení soudního poplatku stěžovatelům nerozhodoval.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 1. února 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu